בס"ד | ו' אלול תשע"ח

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח **דוד** צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו.

מס' גיליון	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשה
8	חיפה	בני ברק	ירושלים	חיפה	בני ברק	ירושלים	שופטים
	20:00	19:59	19:58	18:55	19:03	18:45	

"דבר בעיתו מה טוב" – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג.

ז' אלול: ה וַיַּחַלְמוּ חָלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חַלֹמוֹ בְּלֵילָה אֶחָד אִישׁ בְּפִּתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמַּשְׁקָה וְהָאֹפָה אֲשֶׁר לְמֶלִּה הָפַּתְרוֹם בְּבֵית הַסּהַר: ו וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהָנֶּם זֹעֲפִים: ז וַיִּשְׁאַל אֶת סְרִיסֵי פַּרְעה אֲשֶׁר אָחוֹ בְמִשְׁרֵה בְּית אֲדֹנִיו לֵאמֹר מֵדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם: ח וַיֹּאמְרוּ אֵלְיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הַלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרנִים סַפְּרוּ נָא לִי: ט וַיְסַפֵּר שַׁר הַמַּשְׁקִים אֶת חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהַנֵּה נָּכֶּן לְּפָנְי: יוּבַגֶּפֶן שְׁלְשָׁה שָׁרִיגִם וְהִיא כְפַרַחַת עֻלְתָה נִצָּה הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיה עֲנָבִים: יא וְכוֹס פַּרְעה בְּיָדִי וְאֶקְּח אֶת לְּפָּרְעה וְצָאת הַשְּׂרִגִּים וְאֶשְׁחַט אֹתָם אֶל כּוֹס פַּרְעה וָאָת לָמְה נִבְּיה בְּנְבִים וְאָשְׁחַט אֹתָם בָּל כּוֹס פַּרְעה וְאָאת הַכְּלֹת עֵל כַּף פַּרְעה: יב וַיֹּאמֶר לוֹ וֹסֵף זֶה פְּרְעה בְּיִדֹּוֹ בְּמִשְׁר יִיטֵב לְּךְּ וְעָשִׁיתְ נָאִים הַם: יג בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׁא פַרְעה אֶת רֹאשֶׁך וְיִטֵב לְּךְּ וְעְשִׂית נְאִים כִּי טוֹב פָּתָר וַיִּאמֶר אָל יוֹסֵף אַף אַבְּל הְעִלְיוֹן מִכּלֹ הָעִלְישִׁת יָמִים יִם בִּי טוֹב פָּתָר וַהָּעֹה אֹנָה וְשָּבְי וֹשְלְשׁת יָמִים יִשָּׁא פַּרְעה אֶת רֹאשִׁר: יח וַיַּעַן יוֹסף וַיִּאמֶר זֶה פִּתְרנוֹ שְׁלשׁת יָמִים יִשָּא פַּרְעה אֶת רֹאשִׁר מֵעל רֹאשִׁי: יח וַיַּעוֹן וֹמְלֹה אוֹתְךּ עֵל עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת בְּשְלִיך וְשָׁל בְּלִה מִוֹל הָבִי יִט בְּעוֹד שְׁלשְׁת יָמִים יִשָּא פַּרְעה אֶת רֹאשִׁך מֵעל רֹאשִׁי: יח וַיַּעל וֹים עַל רִאשִׁר זְה בּּנִרְיֹם אָעליה:

(תורת משה לחת"ם סופר סוף פרשת ויחי)

ּ לו וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח משֶׁה לָתוּר אֶת הָאָרֶץ וַיָּשֵׁבוּ כתיב וילונו וַיַּלִּינוּ עָלָיו אֶת כָּל הָעֵדָה לְהוֹצִיא דְבָּה עַל הָאָרֶץ: לז וַיָּמֵתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דְבַּת הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגּפָה לִפְנֵי יְהוָה: לח וִיהוֹשֵׁעַ בִּן נוּוְ וְכָלֵב בֶּן יְפַנֶּה חָיוּ מִן הָאֲנָשִׁים הָהָם הַהֹּלְכִים לַתוּר אֵת הָאָרֵץ:

(מגילת תענית פרק יג ועיין אליה רבה סימן תק"פ סק"ג)

(במדבר יד,לו-לח)

(בראשית מ,ה-יט)

מר"ן **בן איש חי** – פרשת שופטים שנה ראשונה.

- **א.** כל הקודם לישא אשה תיכף ומיד אחר שנעשה בר מצוה הרי זה משובח, דאמרו בגמרא (קדושין כט:) אמר רב חסדא האי דעדיפנא מחבראי משום דנסיבנא בשיתסר, ואי נסיבנא בארביסר הוה אמינא גירא בעינא דשטנא, על כן כל אדם יהי בדבר זה דעדיפנא מחבראי משום דנסיבנא בא לשנים דגדלות לאו יאות לישא אשה ואם יש לו איזה סיבה הכרחית להקדים בזה עיין זריז ונשכר, אך קודם ארביסר שלא בא לשנים דגדלות לאו יאות לישא אשה ואם יש לו איזה סיבה הכרחית להקדים בזה עיין למורינו הרב יום טוב אלנקוה ז"ל ב"שמחת יום טוב" כיצד יתנהג בענין הכתובה:
- ב. כמו דמברכין ברכת הנהנין על כל דבר הנאה קודם שנהנה, כן מברכין על הנאה של האשה קודם אירוסין, לכך תקנו חז"ל ברכת אירוסין, ומשורת הדין אם מקדשה ע"י עצמו הוא יברך, ואם ע"י שליח יברך השליח במקומו, אך נהגו בכמה מקומות שאין החתן מברך אלא מסדר הקידושין הוא מברך, כדי שלא יתבייש מי שאינו יודע לברך, נמצא הברכה דמברך האחר הוא כדי להוציא את החתן ידי חובה דעליו מוטלת הברכה, לכן יזהר המברך לכוין להוציא החתן ידי חובתו, וגם החתן יתן דעתו היטב על הברכה ויתכוין לצאת ידי חובתו, וטוב להזהיר גם להכלה שתכוין דעתה ותשמע הברכה ויתכוין המברך גם עליה ועיין בית שמואל סימן ל"ד סעיף קטן ב' ,ונודע ביהודה מהדורה בתרא באבן העזר סימן א', ועוד אחרונים מה שכתבו בזה ולדעת הרמב"ם אם לא כיון המברך להוציא ידי חובה ולא כיון החתן לצאת ידי חובה הוי ברכה לבטלה, ואע"ג דהרב באר שבע ז"ל דף קי"א כתב טעם אחר משום דהוי ברכת שבח והודאה על קדושתן של ישראל עין שם ועיין בכנסת הגדולה, ולפי האי טעמא אם לא כיון החתן לית לן בה, מכל מקום צריך לחוש לדעת הפוסקים דכתבו טעם הראשון ומה גם דלדעת אבי התעודה הרמב"ם ז"ל מוכרח לכוין:
 - **ג.** נהגו להסדיר ברכת אירוסין על היין כיון שהיא ברכה של שמחה, ומברך על היין תחלה בורא פרי הגפן ואח"כ מברך ברכת אירוסין, ואם לא נמצא יין יברך ברכת אירוסין בלבד בלא יין, וחותם בברכת אירוסין המקדש עמו ישראל ע"י חופה בקידושין וזהו נוסח האמיתי המתיישב יותר מנוסח אחר שאומרים ע"י חופה וקדושין והוא המוסכם בשולחן הטהור שקבלנו הוראותיו, מיהו אם יש מקום שיש להם מנהג ידוע שאומרים ע"י חופה וקדושין אין לבטל מנהגם דיש להם על מה שיסמוכו:
- **T.** מה שאומרים בברכה זו והתיר לנו את הנשואות לנו, אע"ג דמרן ז"ל לא כתב כן בשולחן הטהור מכל מקום לשון זה הוא מדוקדק וברור יותר, וכמו שכתב הגאון בית חדש ז"ל שאם אינו אומר הנשואות לנו אלא אומר בסתם משמע שההתיר הנשואות לאחרים ע"י חופה וקדושין לכך עדיף טפי לומר הנשואות לנו, וכן אנחנו נוהגים פה עירנו ועיין אחרונים, ומה שכתוב ואסר לנו את הארוסות, הכונה רצונו לאמר אפילו הארוסות שנתארסו אסורות הם לארוסיהם מדרבנן עד שיכנסו לחופה:
- **ה.** אחר הברכה וטעימת הכוס יראה החתן כסף הקדושין לעדים כדי שידעו שהוא שוה פרוטה, ויתנו העדים את עיניהם לראות נתינת כסף הקדושין ליד הכלה דעל ידי ראייתם בזה תהיה מקודשת, וצריך להזהיר את הכלה שתראה פני החתן המקדש אותה

ותשים לבה בעת נתינת הכסף לידה ותקבלנו לשם קדושין. כי יש כלות שהם בישניות הרבה ובשעת הקדושין כמעט קרובים הם להתעלף ואין הכלה שמה לבה על מה אומר לה החתן בשעת הקדושין ועל מסירת הכסף לידה לכך צריך להזהירם בזה:

הגמרא מביאה מימרא נוספת של רבי אלעזר בשם רבי חנינא: ו**אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא, כל האומר דבר בשם אומרו** מביא גאולה לעולם, שנאמר (אסתר ב, כב):"ותאמר אסתר למלך בשם מורדכי". שהרי שם מסופר שאסתר המלכה סיפרה למלך בשם מורדכי על בגתן ותרש שזממו להרוג את המלך, בסופו של דבר גמל המלך למורדכי על דבר זה, שהמן הלך והרכיב את מרדכי על הסוס וכו', ולמעשה יש לומר שזה תחילת מפלתו של המן. אם כן מצינו שעל ידי הדיבור שאמרה אסתר למלך בשם מורדכי כלומר "בשם אומרו" נתגלגלה הגאולה של פורים.

מימרא נוספת: **ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: צדיק** שאבד, היינו שמת, **לדורו אבד**, לא אבד אלא לבני דורו, שהוא עצמו נפשו נצחית וחי הוא בעולם הנשמות, אלא שלבני דורו אכן אבד. משל לאדם שאבדה לו מרגלית, שהמרגלית עצמה כל מקום שהיא נמצאת בו מרגלית שמה, ולא אבדה אלא לבעלה.

אילן החיים – פירוש הסולם על הזוהר הקדוש פרשת שופטים דף רע"ד ע"ב.

הסולם

זה ישפיל וזה ירום

עשרים. ועם הכ' עצמה של המלה כי, הרי

הוא בגי׳ מ׳. ומ׳ יורה על קו ימין שהוא חסד.

בתר חכא, לאחר מכאן שהקו ימין, המרומז

בהמלה כי, שפט, אלקים שופמ, שהוא הקו

שמאל, שהקו ימין שה"ס כיי, שופט העולם בחסד, והקו שמאל שה"ס אלקים שופט העולם

בדין. ואחריהם בא קו האמצעי שנקרא זה,

וו"ש. זה ישפיל ה"ה, שקו אמצעי הנקרא

זה, משפיל את ה"ה שה"ס השמאל, והמלכות,

שמשפיל שלא יאיר השמאל בה, אלא ממטה

למעלה, דהיינו רק בו"ק. וזה ירום ו"ו, שמרים

את קו ימין המאיר בז"א בחסדים, שהוא יאיר

ממעלה למטה באורות דג"ר. (כמ"ש לעיל ב"א

זו, הוא לדון בחרב, לדון בחנק, לדון בדין

סקילה, לדון בדין שריפה. לדון בחרב, למי.

ומשיב, לסמאל. ז״ש, כי רותה בשמים חרבי

הנה על אדום תרד. דהיינו על סמאל, שהוא

ב) פקורא בתר דא וכו': המצוה שלאחר

דף ס' ד"ה מחלוקת).

שרו של אדום.

מאמר זה ישפיל וזה ירום

א) שופמים ושומרים תתן וגו': במצוה זו צוה על שופטים ושוטרים. ועוד. כי אלקים שופט כי. ם', מניה יו"ד דחושבניה כ' לאחר מכאן, אלקים שופט, זה ישפיל ה"ה דהויה וזה ירום ו"ו דהויה.

פירוש. טוד המשפט הוא בג' קוין, בסוד במותב בי תלתא כחדא הוינא. הרומזים על ג' קוין המשמשים כאחד. אשר קו הימין נוטה לחסד, ושופט העולם בחסד. וקו שמאל נוטה לדינים ושופט העולם בדין וקו האמצעי מכריע ביניהם, ומקיים הארת שניהם, אלא שמשפיל את הארת השמאל שלא יאיר אלא ממטה למעלה (כנ"ל ב"א דף ס' ד"ה מחלוקת) **ואז** אין בו דינים, ומרים הארת הימין שיאיר ממעלה למטה, שה"ס אור ג"ר. כמ"ש שם.

וזה אמרו. ועוד. דהיינו בדרך סוד. כי אלקים שופט, כי, מ', שהמלה כי בגי' מ', כי מניה יוד דחושבניה כ', כי הי' של המלה כי, במילואה, דהיינו יוד, הוא בגי׳ (דפו"י דף רע"ד ע"ב)

חרב

ֹאביעה חידות מני קדם" חידון לפרשת "כורש" (עזרא פרקים א-ד,ו), על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג.

באיזו שנה

כַלָה דבר ה' מפי ירמיה

בוי בכם בוכל עבוו

וִיבֶן את בוה ואכלקיו עבוו

וכל הגשאר אשר הוא מה ינשאוהו אנשי עירו ברכוש ובבהמה

שם מטבעות שבזמנם היו אותם לאוצר המלאכה נתנו

> בבוה כה' ענו וכל העם הריעו

בוה יעשה בוי בוכל עבוו ٠٦ ויהי אלקיו עבוו

פתרונות לפרשת ראה: אובַל אַולי, בין עיניו, גבר, דריוש, הזעם, וַיַּהְבַּוְרָמַרַ

שבת שלום

or.david.way@gmail.com :פתרונות ניתן לשלוח לכתובת